

انجمن مهندسی شرکت‌های اتوماسیون صنعتی
A . I . A . C

شماره: ۲۴۶۶

تاریخ: ۹۲/۱۱/۱۳

پیوست: ۲ برگ

جناب آقای مهندس مهدی رئوف
مدیرکل محترم دفتر هماهنگی و نظارت امور زیربنایی
موضوع: قانون حداکثر استفاده از توان داخل

با سلام

با گذشت بیش از ۱۷ ماه از تصویب قانون «حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات و اصلاح ماده ۱۰۴ قانون مالیات‌های مستقیم»، تأثیرات اجرای آن در حد انتظارات بخش خصوصی نبوده و این نگرانی در دل اصحاب صنعت و تولید کشور ایجاد شده که قانون مذکور نیز همچون اسلاف خود (قانون حمایت از تولید داخل مصوب سال ۱۳۴۳ مجلس شورای ملی، قانون استفاده‌ی حداکثر از توان فنی و مهندسی و تولیدی کشور مصوب سال ۱۳۷۵ مجلس شورای اسلامی، قانون رفع برخی موانع تولید و سرمایه‌گذاری صنعتی مصوب ۱۳۸۷ و ...) متضمن هیچگونه حمایت جدی و اثرگذار از ایشان نبوده، و همچنان شرکت‌های خارجی به پشتوانه‌ی حمایت‌های نانوشته‌ای که در بازار ایران از ایشان به عمل می‌آید بدون کم‌ترین دغدغه‌ای به تاخت و تاز خود در کشور ادامه دهند.

می‌توان موجبات عدم توفیق تمام و کمال این قانون را در ارضای انگیزه‌های اولیه از طرح و تصویب آن، در دو بعد «محتوایی» و «اجرایی» جستجو نمود که در ادامه برخی موارد مرتبط به هر دو بعد ذکر شده است:

۱. اول این که مبنای انتخاب نسبت ۵۱٪ در ماده‌ی ۴ این قانون چیست؟ آیا انتخاب این عدد مبنای کارشناسی داشته یا اثر باقیمانده از نسخه‌های پیشین این قانون است که آن را به قانون ۵۱ درصد مشهور کرده بود؟ با فرض کارشناسانه بودن این درصد تاکنون حتی در یک مورد از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت به منابع گشایش‌کننده‌ی اعتبارات ارزی اطلاعات لازم جهت تصمیم‌گیری در خصوص گشایش یا عدم گشایش اعتبار براساس توان داخلی اطلاع‌رسانی نشده است.

۲. در ماده ۴ این قانون، تشخیص امکان یا عدم امکان استفاده از تولیدات و خدمات داخلی بر عهده‌ی بالاترین مقام اجرایی دستگاه‌های واگذارنده‌ی کار گذاشته شده؛ که اتفاقاً تجربه نشان داده که بیشترین مانع جهت استفاده از توان فنی و کالاهای داخلی از سوی همین دستگاه‌ها ایجاد شده است. و ماده ۵ قانون نیز بر حق تشخیص دستگاه واگذارنده کار در امر استفاده از توان داخلی و یا خارجی تأکید دوباره دارد!

انجمن صنایع شرکت‌های اتوماسیون صنعتی
A . I . A . C

۳. با عنایت به این که ماده ۳ این قانون، وزارت صنعت، معدن و تجارت را موظف کرده است که با همکاری سازمان‌ها، انجمن‌ها، اتحادیه (سندیکا)های تولیدی و خدماتی مرتبط، هر شش ماه یک بار فهرست کالاها، تجهیزات، لوازم و فرآورده‌های ساخت داخل و ظرفیت تولیدی آنها را استخراج کند و به طور رسمی در دسترس دستگاه‌های ذی‌نفع موضوع ماده ۲ این قانون و عموم مردم قرار دهد؛ قاعدتاً می‌بایست در راستای اجرای این ماده‌ی قانونی، تاکنون حداقل دو بار از انجمن صنایع شرکت‌های اتوماسیون صنعتی در خصوص توان تولیدی و خدماتی اعضای این انجمن، استعلام صورت گرفته باشد که تاکنون چنین امری واقع نشده است. بدیهی است این نقیصه از یک سو شرکت‌های اتوماسیونی و دیگر بخش‌های فنی و تولیدی کشور را که در ارتباط با این قانون مورد بی‌مهری قرار گرفته‌اند از بهره‌مندی از ظرفیت قانون‌های حمایتی موجود محروم ساخته و از سوی دیگر موجبات خروج حجم عظیمی ارز از کشور را فراهم نموده است.

۴. با عنایت به مفاد ماده (۴) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل و نوسازی صنایع کشور مصوب سال ۱۳۸۲ «به منظور تشویق شرکتهای صنعتی به اصلاح ساختار مالی، معادل افزایش سرمایه پرداخت شده که طی مدت چهار سال بعد از تصویب این قانون صورت پذیرد، طی پنج سال از درآمد مشمول مالیات آنها کسر خواهد شد.» با رعایت زمان تصویب این قانون در شهریورماه سال ۱۳۸۲ و نیز سپری شدن دوره‌ی چهارساله تعیین شده در این قانون، امکان بهره‌مندی شرکت‌هایی که بعد از مهلت فوق مبادرت به افزایش سرمایه و اصلاح ساختار مالی خود نموده‌اند فراهم نمی‌باشد.

طبق مفاد ماده ۱۷ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات مصوب سال ۱۳۹۱ «افزایش سرمایه‌ی بنگاههای اقتصادی ناشی از تجدید ارزیابی دارایی آنها، از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون به مدت پنج سال از شمول مالیات معاف است مشروط بر آن که متعاقب آن به نسبت استهلاک دارایی مربوطه و یا در زمان فروش مبنای محاسبه‌ی مالیات اصلاح گردد و بنگاه یاد شده طی پنج سال اخیر تجدید ارزیابی نشده باشد.» مقایسه‌ی این دو ماده:

افزایش سرمایه‌ی پرداخت شده بنگاه‌ها در ماده ۴ به افزایش سرمایه‌ی ناشی از تجدید ارزیابی دارایی‌ها محدود شده است معادل افزایش سرمایه پرداخت شده بنگاه‌ها در ماده ۴ طی پنج سال از درآمد مشمول مالیات آنها کسر خواهد شد در حالی که افزایش سرمایه ناشی از تجدید ارزیابی بنگاه‌ها در ماده ۱۷ به مدت پنج سال از پرداخت مالیات (معادل نیم درصد افزایش سرمایه) معاف است به عبارت دیگر کل افزایش سرمایه‌ی مذکور در ماده ۴ از درآمد مشمول مالیات کسر و مستهلک می‌شود در حالی که در ماده ۱۷ فقط معادل نیم درصد از افزایش سرمایه به بنگاه تخفیف پرداخت داده شده

است.

انجمن صنایع شرکت‌های اتوماسیون صنعتی

A . I . A . C

بر این اساس و در جهت تقویت بنیه مالی و حمایت از توان شرکت‌های داخلی شایسته است ترتیبی اتخاذ شود تا ضمن تمدید مهلت و افزایش زمان اعتبار ماده ۴ قانون تسهیل نوسازی صنایع کشور، زمینه‌ی بهره‌مندی تمامی شرکت‌ها و بنگاه‌های صنعتی از معافیت‌های این قانون فراهم گردد.

۵. در خصوص بند «ج» ماده ۱۱ قانون رفع برخی موانع تولید و سرمایه‌گذاری صنعتی مصوب سال ۱۳۸۷، «وزارت رفاه و تأمین اجتماعی موظف است حق بیمه پیمانکاران طرح‌های عمرانی و غیر عمرانی یا بدون مصالح و با مصالح را صرفاً بر مبنای لیست ارائه شده توسط پیمانکار دریافت نماید.» در ماده ۱۴ قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور مصوب سال ۱۳۹۱ سازمان تأمین اجتماعی موظف است حق بیمه‌ی کارکنان قراردادهای ارائه خدمات اجتماعی پیمانکاران طرح‌های عمرانی و غیرعمرانی با مصالح و یا بدون مصالح را بر مبنای فهرست ارائه شده توسط پیمانکاران دریافت نماید. اعمال هرگونه روش دیگری غیر از روش مندرج در این ماده ممنوع است.»

علیرغم نص صریح و بیان روشن قانون، متأسفانه سازمان تأمین اجتماعی به عناوین مختلف از اجرای قانون مذکور و اعمال آن بر قراردادهای خودداری نموده و در زمان صدور مفاصا حساب بیمه قراردادهای، علاوه بر لیست‌های بیمه‌ی ارائه شده مبادرت به اعمال ضریب و دریافت مبالغ اضافه از پیمانکاران می‌نماید که تماماً خارج از تکالیف تعیین شده و مغایر با قانون می‌باشد.

با توجه به گذشت چند سال از تصویب و ابلاغ این قانون شایسته است مساعدت‌های لازم در جهت حمایت از پیمانکاران و رفع موانع موجود در مسیر تعالی اعضای جامعه‌ی صنعتی کشور ضمن پیگیری حقوق از دست رفته این شرکتها نسبت به تمکین سازمان تأمین اجتماعی از قانون یاد شده و رعایت مفاد صریح و روشن این مصوبه که به حق قدمی مؤثر در جهت حمایت و رفع برخی موانع تولید و سرمایه‌گذاری صنعتی کشور است اقدام مقتضی معمول شود.

۶. در انتها پیشنهاد می‌شود که فرآیند بررسی طرح‌ها از منظر امکان یا عدم امکان بهره‌گیری از توان داخل، به جای واگذاری به تعداد معدودی کارشناس وزارت صنعت، به کارگروهی متشکل از ۷ عضو شامل ۴ نفر از تشکلهای و انجمن‌های مرتبط و ۱ نفر از وزارت صنعت و معدن و تجارت و ۱ نفر از معاونت برنامه‌ریزی و راهبردی رییس جمهور و ۱ نفر از معاونت هماهنگی و نظارت معاون اول رئیس جمهور واگذار شود.

با احترام
وحید تیموری
دبیر انجمن

